

Gjentagelse af, hvad jeg tidligere har udtalt i det andet Thing — maa jeg tillægge i og for sig megen Betydning. Jeg kan nemlig ikke i den samme Grad, som den ærede Ordfører og flere andre Medlemmer, stole paa Ministeriets gode Villie i denne Sag; jeg maa tilstaae, at det er min Overbeviisning, at det saa langtsaa er ønskeligt for Sagen, at den nogenstunde lades upaaagtet og upaataalt, at jeg meget mere troer, at den kun ved stedse og indtrængende at foreholdes Regjeringen kan vente sin Løsning fra Regjeringens Haand. Jeg skal følge Formandens Forskrift, ikke at gaae ind paa Sagens Realitet. Jeg skal kun bemærke, at Thinget vil have seet, at jeg idag har havt den Ære at lægge paa Formandens Bord Petitioner fra ikke færre end henved 4000 Gaardmænd og Huusmænd i Godsegne blot i Fyen og paa Lolland, Petitioner, der paa mig have gjort et endnu stærkere Indtryk, end lignende Andragender nogenstunde ellers have gjort, fordi det er mig vitterligt, at de ere komne tilstede udelukkende ved den Oplysning, Bedkommende selv i deres egne hjemlige Forhold have havt dertil, Petitioner, der ogsaa af den Grund have havt en særdeles Vægt hos mig, fordi det er mig klart, at de Mænd, der have ledet denne Sag, og som ere mig personlig, saavidt jeg veed, aldeles ubekjendte — jeg bruger dette Udtryk, fordi jeg hverken mindes Byerne eller Mændene, hvis Navne ere, deels Christensen, deels Nielsen; det kan iøvrigt gjerne være, at jeg kjender Mændene, naar jeg seer dem — i en forholdsvis meget kort Tid, i en meget vid Kredse have ledet denne Sag og ledsaget den med en Mængde Tilskrifter til mig, der vistnok ikke egne sig til at benyttes vidtløftigt her, allerminst naar Talen er om en Dagsorden, men som for mig ere et tydeligt Vidnesbyrd om, med hvilken

overordentlig Sandhed Udvalget udtrykker sig, naar det siger, at Reformen er paatrængende. Jeg vil, efter hvad jeg nys yttrede, ikke gaae ind paa den faktiske Fremstilling, disse Mænd og deres Ledere have givet mig af dette Forhold, eller paa de meget bevægede Stemninger, der udtale sig heri, og jeg vil endnu mindre gaae ind paa de hårde Bebrejdelser, de strenge og mørke Skildringer, der ere fremkomne om Forholdene i deres egen Midte; men jeg vil henlede Opmærksomheden paa, at det dog er indrømmet fra alle Sider, og navnlig i dette Thing, at denne Reform maa finde Sted, at Fæstes Overgang til Selveiendom ikke tør lade vente længe paa sig, og at, som Udvalget siger i sin Betænkning, Ulemperne af Forholdet vore med hver Dag, Reformen udsættes. To ærede Medlemmer af Udvalget, hvorfra den ene ved sit personlige Exempel har viist, at han ikke miskjendte det Hensigtsmæssige baade for Godseierne og for Bønderne i Selveiendom, have beraabt sig paa, at den saakaldte Frivillighed var i god Gang, og at man derfor ikke nu turde eller burde gennemføre denne Reform.

R e t t e l s e.
Nr. 90, Sp. 1392, Lin. 6 f. n.: „ungagtig“
læs: „nødtigtig“
— 95, Sp. 1478 Lin. 5 f. n.: „længere“
borte fra læs: „ved“